

*I begynnelsen
skapte Gud
himmelen og
jorden.*

(1. MOSEBOK 1,1)

Skaperverkets opphav

FØR TIDENES BEGYNNELSE fantes det ingen høye trær, ingen majestetiske fjell eller noen himmel med stjerner. Bare Gud fantes. Han forteller oss hva som skjedde, i sin sanne bok, Bibelen.

Gud skapte, det vil si, lagde av intet, himmelen og jorden. Men verden hadde ingen form og den var tom. Med ett sa Gud: «*Bli lys!*» og det ble lys. Gud har all makt, og kunne skape alt som finnes i himmelen og på jorden, ved bare å bruke sitt allmektige ord.

Gud skapte alt på seks vanlige dager. Det er faktisk slik, det tok ham ikke millioner av år. Guds ord, Bibelen, slår fast at det var en seks dagers skapelse når det står at «*det ble kveld, og det ble morgen, første dag*». Det står det samme for den andre, tredje og så videre gjennom alle seks dager. Hver gang talte Gud: «*La det bli til*», og ved hans allmektige ord ble det lys, himmel, tørt land, hav og elver, grønne planter og trær, sol, måne og stjerner, fisk, buskap og ville dyr. Det var en bestemt orden på alt Gud gjorde og skapte.

Men den beste av alle synlige skapninger ble spesielt skapt på den sjettede dagen. Det var mannen, og det var kvinnen. Mann og kvinne er spesielle av mange grunner. Adam, den første mannen, ble formet av jord fra marken av Gud selv. Og den første kvinnen, Eva, ble skapt av Gud av et ribben fra Adam. De var virkelig skapt på særskilt vis.

Mennesket var også spesielt fordi det ble skapt i Guds bilde. Det betyr ikke at mennesket så ut som Gud. Mennesket kan ikke se ut som Gud, for Gud er en ånd. Gud har ikke kjøtt og ben slik mennesker har. Å være skapt i Guds bilde betyr at mennesket ble skapt fullkommen, like fullkommen som Gud, uten synd og med en fullkommen kunnskap om Gud. Det var faktisk slik at da Gud hadde fullført hele sin skapelse, sa han at det var «*overmåte godt*».

I tillegg til kroppen gav Gud en levende sjel til mannen og kvinnen. Bare til menneskene gav Gud både en kropp og en sjel. Ingen annen synlig skapning har en slik sjel.

Ved siden av å være spesielt skapt i Guds bilde, ble mennesket gitt makt til å herske over hele jorden og alt som var i den. Det skulle ta seg av havets fisker,

fuglene i luften, buskapen, jorden og alle skapninger som beveger seg på marken. For et enormt ansvar Gud gav mennesket!

Men i dag, på grunn av synden, tar ikke alltid mennesket seg av Guds skaperverk slik det skulle.

Vi misbruker den vakre verden Gud skapte. Vi forurenser luften med mørk røyk og gass. Vi skitner til elver med kloakk. Vi kaster søppel i byer og på landet. Vi dreper viltlivet og hugger ned trær vi ikke kan erstatte.

Vi har ikke vært gode forvaltere over Guds skaperverk slik vi skulle ha vært. Vår verden er *ikke* det vakre skaperverket det var da Gud skapte det.

Heller ikke er vi ansvarlige forvaltere av våre egne kroppene. Vi misbruker kroppene våre når vi spiser, drikker og røyker for mye. Vi ødelegger kroppene våre når vi bruker narkotika. Vi er ikke de fullkomne skapninger som Gud skapte.

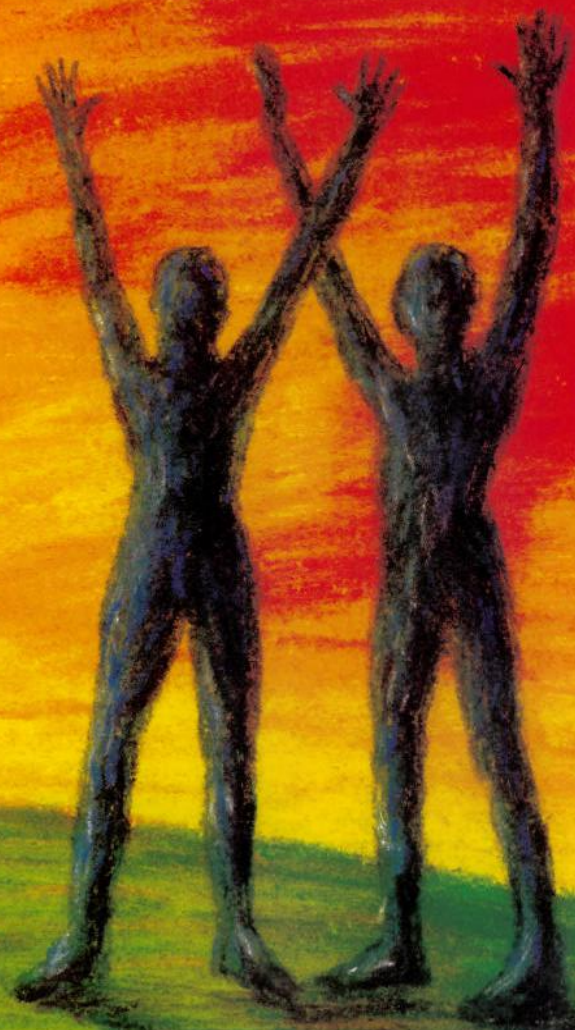
Istedenfor å misbruke våre kroppene og vår verden, burde vi være takknemlige overfor Gud. Vi burde takke ham for vår helse. Vi burde ta godt vare på kroppene våre. Vi burde prise Gud fordi vi er skapt på «skremmende underfullt vis». Ingen annen skapning kan tenke, som vi kan. Ingen annen skapning kan bruke hendene sine slik vi kan. Ingen annen skapning har sjel slik vi har.

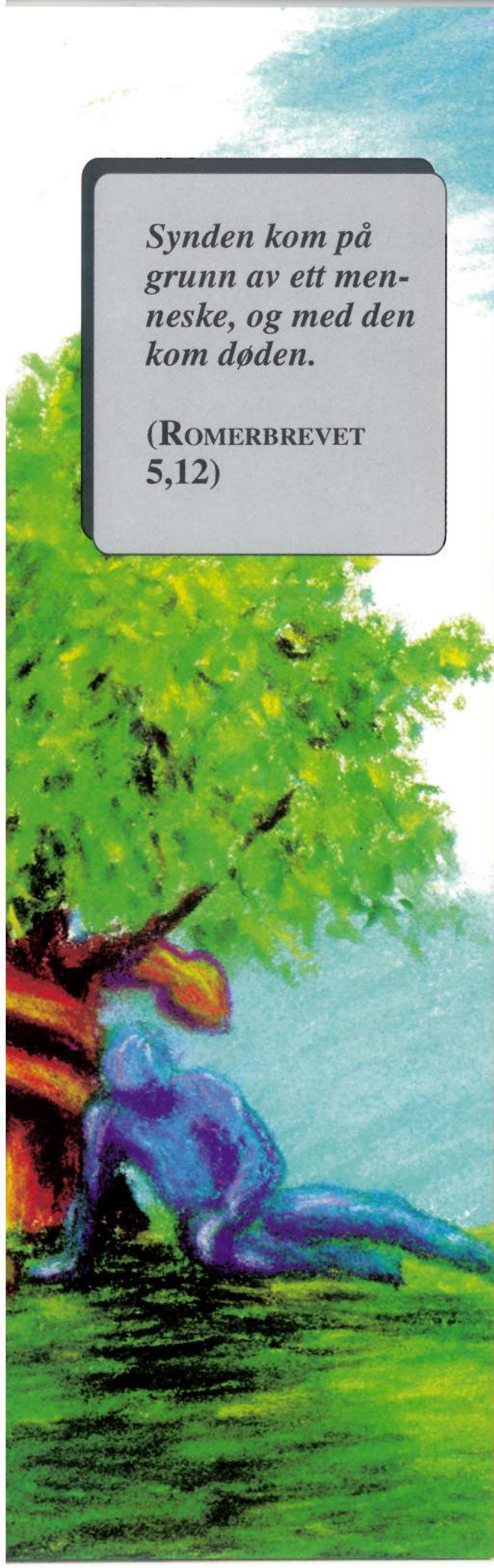
Den sjelen vi har, er en gave fra Gud. Gjennom troen på Jesus Kristus, Guds Sønn, vil vår sjel en dag vende tilbake til Gud som gav den. Måtte vi da kunne synge ut i lovprisning til Gud og si: «*Takk Herren, for han er god!*»

TIL VIDERE LESNING:
1. MOSEBOK KAPITTEL 1 OG 2 I BIBELEN.

Gud skapte mennesket i sitt bilde, til mann og kvinne skapte han dem.

(1. MOSEBOK 1,27)

Synden kom på grunn av ett menneske, og med den kom døden.

(ROMERBREVET 5,12)

Løftet blir gitt

DA GUD SKAPTE mann og kvinne, gav ham dem klart definerte roller i livet. Mannen skulle være hodet, lederen i familien. Hustruen skulle være en passende hjelper. Men Adam ble ledet til synd av Eva som ble fristet av djevelen. Dette fikk fryktelige konsekvenser for verden og menneskeheten.

Etter at Gud hadde skapt verden, satte han våre første foreldre i en vakker hage. Den er kjent under navnet Eden. Det må ha vært et vidunderlig sted. Alle slags trær som var vakre å se til og gode å spise av, vokste der. En elv som gav vann til mennesker, dyr og planter, rant gjennom hagen. Adam og Eva var lykkelige. Arbeid var ikke et slit, men en glede.

Men Gud gav Adam ett bud. Han bød ham å la være å spise frukten fra treet som stod midt i hagen og gav kunnskap om godt og ondt. Gud sa at Adam visselig ville dø om han spiste noe av den frukten.

En engel som hadde falt i synd, og som ble kalt Satan, trer så inn på arenaen. Satan stiller Eva spørsmål. Han får henne til å tvile på det Gud hadde sagt. Han lyver til og med. Satan frister henne ved å si: *«Dere kommer slett ikke til å dø! Men Gud vet at den dagen dere spiser av frukten, vil deres øyne bli åpnet; dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.»* Eva så nå at frukten på det forbudte treet var god å spise. Så hun spiste noe av det. Videre gav hun noe av frukten til Adam. Og han spiste av det. De hadde brutt Guds bud. De hadde syndet. De hadde brakt dommen fra Gud over seg selv og den verden de levde i. Åndelig talt døde de umiddelbart, og senere døde de også fysisk.

Konsekvensene av Adam og Evas syndefall var et faktum og rammer hver og en av oss den dag i dag.

Du og jeg eier ikke lenger Guds bilde. Vi er ikke lenger syndfrie, men syndige. Vi kjenner ikke lenger Gud fullkomment.

Gud visste hva som hadde skjedd. Han sendte Adam og Eva ut av hagen som straff. Han sa til Adam at han nå måtte arbeide hardt. Arbeidsbyrden ville bli slit-som å bære. Og slik er det jo i dag, ikke sant? Torner og tistler skulle gro på Adams marker. Og dette skjer i dag også. Han sa til Adam at hans kropp skulle vende tilbake til jorden den var lagd av. Og skjer ikke det

samme med våre kroppar når vi dør? Gud sa til Eva at hun skulle føde barn med smerte. Og slik er det jo, ikke sant?

Han sa til henne at hennes mann skulle råde over henne. Og slik er det i dag.

Men Gud er ikke bare en rettvis og rettferdig Gud som avskyr og straffer synd. Han er også en barmhjer-
tig og tilgivende Gud. Han gav Adam og Eva, og alle oss syndere, et vidunderlig, velsignet løfte. Han lovet å sende en frelser. Han sa at den frelseren skulle knuse hodet på Satan, d.v.s. hans makt. Men ved denne handling skulle frelseren bli såret. Denne frelseren, som ble lovet oss for så lenge siden, er ingen annen enn Jesus Kristus, Guds sønn. Ved å lide, dø og oppstå igjen fra de døde, befri han menneskeheten fra syndskylden, frykten for døden og Satans makt.

Du og jeg trenger den frelseren. Når vi blir født inn i denne verden, er vi syndige mennesker. Vi arver den syndige tilstanden fra våre første foreldre Adam og Eva. Og videre, i vårt daglige liv, begår vi faktisk mange andre synder. Vi klarer ikke å holde Guds bud. Når vi lyver, stjeler, banner, har onde lyster, sårer vår neste, setter andre ting høyere enn Gud, synder vi. Vi har syndige tanker. Vi taler syndige ord. Vi gjør syndige gjerninger. Som følge av dette fortjener du og jeg evig død i helvete.

Vår trøst er å vite at Gud holdt sitt løfte om å sende en frelser. Vi lærer om den frelseren i Bibelen.

**FOR Å LÆRE MER OM MENNESKETS
SYNDEFALL, LES 1. MOSEBOK KAPITTEL 3
I BIBELEN.**

*Jeg vil sette fiend-
skap mellom deg
og kvinnen,
mellom ditt avkom
og hennes ætt.*

(1. MOSEBOK 3,15)

